

Der er for nylig faldet en Krigsretsdømme ved Garden. Man ser Pressen næsten med Enstemmighed tage Afstand derfra. Det synes, som om man i alle Partier er enig om, at den Straffeplet, som her er hæftet paa en ung Mand, og som han vil have at trækkes med Resten af sit Liv, ikke burde have været sat paa ham. Han nægter at være skyldig, og Klagerne — eller man kan vel egentlig kun sige Klageren, thi det synes, som om den ene af dem ikke fastholder sin Klage eller maaske slet ikke har været med til at fremsætte den — vovede ikke at aflægge Ed, synes det, paa, at den Mand, som er dømt, virkelig er den Mand, som han skal være bleven tiltalt af. Men Dommen er jo falden, og Straffen er fuldbyrdet. Den vilde have været utænkkelig for en Civilret, selv om Klagen er rigtig, hvad der altsaa er tvivlsomt. Jeg skal derfor rette den Henstilling til den højtærede Forsvarsminister, om der ikke er en Mulighed for paa Trods af Dommen og paa Trods af Straffens Fuldbyrkelse at tage denne Sag op til ny Undersøgelse, saa at man kan faa Rede paa, om der virkelig har været Grund til at fælde denne Dom. Jeg havde nær sagt, at selv om Klagen er berettiget, bør Sagen alligevel optages paa ny, for, hvis der er en Mulighed derfor, at man kan faa denne Straffeplet vasket af den unge Mand.

Naar jeg har omtalt denne Sag her, er det, fordi den unge Mand er fra den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, jeg kender hans Familie, og jeg synes, der er Grund til at faa denne Historie bragt ud af Verden. Det er en saa ubetydelig Forseelse, selv om den er foregaaet, at jeg synes, der ikke er nogen Rimelighed i, at den unge Mand skal gaa med denne Plet paa sig Resten af sit Liv. Og jeg skal yderligere motivere min Henstilling ved at sige, at de Herrer, som holde paa Militarismen i vort Land, maa være langt mere interesserede end vi andre i, at den ikke kommer til at give sig saadanne Udslag, at den bliver Genstand for endnu større Had ude i Befolkningen, end den er i Øjeblikket.

Ja, med Fare for, at jeg skal komme til at forøge det Ubehag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har ved, at Finanslovens første Behandling er et saadant Kaleidoskop med en Masse Billeder, som rulle forbi, nødes jeg til at drage et Par lokale Anliggender frem og henvender mig da til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg forudskikker den Bemærkning, at det ikke er noget, som drejer sig om synderlig Be-

kostning, det ved jeg vel, at det maa det ikke gøre, hvis man skal skaffe sig Ørenlyd for den Slags Ønsker.

Det første, jeg her har at fremføre, er ikke noget Ønske, jeg her saaledes skal have opfyldt, det er en Tak, jeg vil bringe. Jeg har tidligere her i Tinget skarpt paataalt Statsbanernes og Ministeriets Stilling til Anlæg og Udvidelse af Havnespor, idet der eksisterer en Overenskomst fra 1895, som man uden videre brød uden at sige den op og forlangte, at Kommunerne skulde betale for Anlæg og Udvidelse af Havnespor efter ganske andre Regler end dem, som stod i denne Overenskomst. Man tvang dette Krav igennem ved at sige, at hvis de ikke betalte, saaledes som man forlangte det, fik de ingen Spor, hvor haardt de saa savnede dem, og da de ikke vare berettigede til at lægge Sporene selv, bleve de nødte til at bøje sig for disse Krav. Det have vi været nødte til i Randers, og det har man været nødte til i Horsens og forskellige andre Steder, hvor der var denne Overenskomst, som man uden videre brød. Nu er man kommen ind i en anden Gænge i saa Henseende. Jeg tror, det allerede er det forrige Ministerium, der har Æren for, at man nu anlægger saadanne Spor og Udvidelser paa de gamle Betingelser eller i alt Fald meget nær op til de gamle Betingelser, saa at man maa sige, at Overenskomsten i Virkeligheden er kommen til Ære og Værdighed igen og anerkendes af Ministeriet. Jeg ved ikke, om det skyldes min Paataale, eller om det skulde skyldes, at en eller anden indflydelsesrig Embedsmand har faaet sin Afsked eller maaske noget andet. Det er ogsaa ganske ligegyldigt, hvad det skyldes, jeg finder Anledning til at takke, fordi man dog er kommen til Erkendelse af, at man bør følge denne Overenskomst, saa længe den ikke er bragt ud af Verden. Jeg haaber, at det nuværende Ministerium vil følge den samme Vej og anerkende Kommunerens Berettigelse til i saa Henseende at holde sig til den Overenskomst, der bestaar.

Jeg skal i denne Forbindelse sige, at naar Kommunerne anstrenge sig for paa Trafikkens Omraade at holde sig paa Højde med Tidens Krav, synes jeg, Staten ikke vil kunne være bekendt at hemme dem deri, og der finder jeg Anledning til at nævne, at Randers Havnevæsen i de sidste 4 Aar har kostet 1½ Mill. paa Forbedring af Søvejen til Randers, paa Bolværker o. s. v. Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) nævnedes forleden Dag for Vordingborgs Vedkommende, at